EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2015.5.13.
COM(2015) 268 final

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

Hollandia 2015. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Hollandia 2015. évi stabilitási programját

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

Hollandia 2015. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Hollandia 2015. évi stabilitási programját

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre[1] és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2] és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására[3],

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira[4],

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

(1) Az Európai Tanács 2010. március 26-án elfogadta a Bizottság „*Európa 2020*” elnevezésű, a gazdaságpolitikák fokozott összehangolásán alapuló, a növekedést és a foglalkoztatást célzó új stratégia elindításáról szóló javaslatát. A stratégia azokra a kulcsfontosságú területekre összpontosít, amelyeken intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy javuljanak Európa lehetőségei a fenntartható növekedés és a versenyképesség terén.

(2) A Tanács a Bizottság javaslatai alapján 2010. július 13-án elfogadta a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról szóló ajánlást (2010–2014), 2010. október 21-én pedig elfogadta a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló határozatot. Ezek

---

1 HL L 209., 1997.8.2., 1. o.
2 HL L 306., 2011.11.23., 25. o.
3 COM(2015) 268.
4 P8_TA(2015)0067, P8_TA(2015)0068, P8_TA(2015)0069.

együttesen alkotják az „integrált iránymutatásokat”, és a tagállamok felkérést kaptak, hogy nemzeti gazdaság- és foglalkoztatáspolitikájukban vegyék figyelembe ezeket.

(1) A Tanács 2014. július 8-án ajánlást fogadott el Hollandia 2014. évi nemzeti reformprogramjáról, valamint véleményezte Hollandia 2014. évi aktualizált stabilitási programját. A Bizottság 2014. november 28-án a 473/2015/EU rendeletnek[5] megfelelően kiadta Hollandia 2015-re vonatkozó költségvetésiterv-javaslatáról szóló véleményét[6].

(2) A Bizottság 2014. november 28-án elfogadta az éves növekedési jelentést[7], amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2015. évi európai szemeszterét. Szintén 2014. november 28-án a Bizottság az 1176/2011/EU rendelet alapján elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést[8], amelyben Hollandiát azon tagállamok közé sorolta, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor.

(3) Az Európai Tanács 2014. december 18-án meghatározta a beruházások fokozásához, a strukturális reformok felgyorsításához és a felelősségteljes, növekedésbarát költségvetési konszolidációhoz szükséges prioritásokat.

(4) A Bizottság 2015. február 26-án közzétette a Hollandiára vonatkozó 2015. évi országjelentését[9]. Az országjelentésben a Bizottság megvizsgálta a 2014. július 8-án elfogadott országspecifikus ajánlások kapcsán Hollandia által elért eredményeket. Az országjelentés tartalmazza az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke szerinti részletes vizsgálat eredményeit is. Vizsgálata alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Hollandiában makrogazdasági egyensúlyhiányok tapasztalhatók, amelyek határozott szakpolitikai intézkedéseket és nyomon követést tesznek szükségessé. Továbbra is fennállnak és figyelmet igényelnek a magas szintű magánadósságból fakadó kockázatok, bár a közelmúltban intézkedések születtek az ingatlanpiac talpra állításának és a jelzáloghitel-növekedés visszafogásának a támogatására. Noha a folyó fizetési mérleg magas többlete részben a gazdaság strukturális jellemzőit tükrözi, a nyugdíj- és adórendszerek szerkezete potenciálisan a nem hatékony tőkeallokáció forrása lehet.

(5) Hollandia 2015. április 30-án benyújtotta 2015. évi nemzeti reformprogramját és 2015. évi stabilitási programját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.

(6) Hollandia jelenleg a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágához tartozik, és az átmeneti adósságszabály hatálya alatt van. A 2015. évi stabilitási program alapján a kormány arra számít, hogy az államháztartási hiány fokozatosan javul, 2015-ben a GDP 1,8 %-ára, majd 2018-ra a GDP 0,7 %-ára. A kormány tervei szerint – a GDP 0,5 %-ának megfelelő strukturális hiányként meghatározott – középtávú költségvetési célt a programidőszak egészében teljesítenék. A stabilitási program alapján az államadósság-ráta a várakozások szerint 2015-ben a GDP 68,8 %-ának megfelelő értéken tetőzik, majd ezt követően 2018-ra fokozatosan a GDP 66,1 %-ára csökken. A költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv megalapozott. A Bizottság 2015. tavaszi előrejelzése szerint a strukturális egyenleg teljesíti a középtávú költségvetési célt, és 2015-ben a GDP -0,3 %-át, 2016-ban pedig a GDP -0,4 %-át éri el. A stabilitási program értékelése alapján és a Bizottság 2015.

---

5 HL L 140., 2013.5.27., 11. o.
6 C(2014) 8810.
7 COM(2014) 902.
8 COM(2014) 904.
9 SWD(2015) 38.

tavaszi előrejelzésének figyelembevételével a Tanács véleménye szerint Hollandia várhatóan meg fog felelni a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek. A 2013-ban a GDP 0,84 %-át kitevő, kutatásra és fejlesztésre fordított állami kiadás alacsony, tekintve az iskolai végzettséget, a tudományos eredményeket és Hollandia gazdasági fejlettségének szintjét. Az állami kiadások e területen 2014 óta csökkenőben vannak, és a K+F-re fordított magánkiadások továbbra is alacsonyak. Az állami kiadásoknak az innováció és a kutatás felé való elmozdítása, különös tekintettel az alapkutatásra, és a K+F-re irányuló magánberuházások mobilizálását célzó keretpolitikák végrehajtása hozzájárulna a holland gazdaság hosszú távú növekedési potenciáljának fokozásához.

(7) A legnagyobb kihívást a lakáspiac jelenti, ahol az évtizedek során kialakult merevségek és torzító ösztönzők formálják az ingatlanfinanszírozási és ágazati megtakarítási mintákat. A háztartások az ingatlantulajdont további bruttó jelzáloghitel-adósságok felhalmozására használták fel, és ez a tendencia nagymértékben tükrözi a régóta fennálló költségvetési ösztönzőket, például a jelzáloghitel-kamatok adóból való teljes levonhatóságát. 2012 óta számos intézkedést végrehajtottak, amelyekkel részleges megoldást találtak ezen ösztönzők problémájára. Ezek közül néhány magában foglalja az ingatlanfinanszírozás adóügyi kezelésének kiigazítását. A jelzáloghitel-kamatok adóból való leírhatóságának korlátozása felé való fokozatos elmozdulás és a törlesztés ösztönzése biztosított. Mindazonáltal ennek az intézkedésnek a bevezetése túl lassú ahhoz, hogy jelentős mértékben befolyásolja a törlesztési magatartást, és a nem produktív eszközökbe való befektetés jelentős adóügyi ösztönzője fennmarad. A 2018-ban teljesítendő 100 %-os hitelfedezeti arány még mindig magas. A bérlemények piacát szabályozás és rendkívül jelentős szociálislakás-szegmens korlátozza, ahol a hosszú várólisták is problémát jelentenek. A szociálislakás-piacon a lakbérek jövedelem alapján való nagyobb mértékű differenciálásának bevezetése a helyes irányba tett lépés, de hatása korlátozott. Egy új törvény alapján a lakhatással foglalkozó vállalatoknak külön kell választaniuk az általános gazdasági érdekű tevékenységeket (például a szociális lakhatás) a többi tevékenységtől. Még nem egyértelmű, hogy ezzel bekövetkezik-e a tervezett irányváltás, vagyis hogy valóban a rászorulók jutnak szociális lakáshoz, és biztosított-e, hogy a szociális lakhatás a piaci feltételek mellett lakást szerezni képtelen, hátrányos helyzetű emberek számára lesz elérhető.

(8) A nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatósága javult. Az első pilléres kötelező nyugdíjkorhatár fokozatos emelése (a 2012. évi 65 évről 67 évre 2023-ban) és azt követően a várható élettartamhoz kötése mellett Hollandia elfogadta a nyugdíjrendszer magánfinanszírozott pillérének és a tartós ápolás-gondozás rendszerének átfogó reformját. A nyugdíjalapok pénzügyi felügyelete javult, és a rendszer ellenállóbbá vált a pénzügyi sokkokkal szemben. Ezt kiegészítették az idősebb munkavállalók további munkavállalását ösztönző sikeres reformok. A tartós ápolás-gondozást érintő reformokból eredően a feladatok – az általános kiadások csökkentése és a hatékonyság javítására való összpontosítás mellett – az önkormányzatokra hárulnak. A tartós ápolás-gondozás minőségét és elérhetőségét figyelemmel kell kísérni.

(9) A fennmaradó kihívások közé tartozik a költségeknek és kockázatoknak az indexálásra és a pénzügyi pufferekre vonatkozóan elfogadott szabályokon (pénzügyi értékelési keret) túlmutató, generáción belüli és generációk közötti megfelelő elosztása, különösen a fiatalok által fizetendő járulékok csökkentésével. A második nyugdíjpillérbe befizetett járulékok biztosításmatematikai méltányosságának javítása segítené a háztartásokat pénzügyi eszközeik növekedést ösztönző felhasználásában.

(10) A munkahelyvédelmi jogszabályok 2014-ben elfogadott átfogó reformjának célja a munkaerő-piaci részvétel és a mobilitás fokozása. A munkától visszatartó pénzügyi ellenösztönzőket visszaszorították. A parlament által elfogadott jogszabály a fogyatékossággal élők alkalmazására vonatkozó kvótát állapít meg a munkáltatók számára. Ezen intézkedések hatását csak a végrehajtásukat követően lehet teljes körűen értékelni. A munkaerőpiac perifériájára szorult emberek, többek között a migráns hátterűek integrálásának javításához további intézkedésekre van szükség.

(11) Figyelembe véve a kötelező nem adójellegű kifizetéseket, az adóék Hollandiában jóval magasabb az uniós átlagnál, és szükség van az adózás növekedést kevésbé hátrányosan érintő tényezők felé való elmozdítására. A tervezett adóreform hozzájárulna a munkaerő-piaci részvétel növeléséhez. Elfogadását követően szorosan figyelemmel kell kísérni a hatását.

(12) Az európai szemeszter keretében a Bizottság elvégezte Hollandia gazdaságpolitikájának átfogó elemzését, és azt közzétette a 2015. évi országjelentésben. A Bizottság értékelte továbbá a stabilitási programot és a nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Hollandiának címzett ajánlások nyomán hozott intézkedéseket. Figyelembe vette nemcsak a programoknak Hollandia fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy azok megfelelnek-e az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy az Európai Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szempontoknak a jövőbeli nemzeti döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni. Az alábbi 1–3. ajánlás tükrözi az európai szemeszter keretében tett ajánlásokat.

(13) Ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta Hollandia stabilitási programját, és azt a véleményt[10] fogalmazta meg, hogy Hollandia megfelel a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek.

(14) A Bizottság által elvégzett részletes vizsgálat és ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta Hollandia nemzeti reformprogramját és stabilitási programját. A Tanácsnak az 1176/2011/EU rendelet 6. cikke szerinti ajánlásait az alábbi 1–3. ajánlás tükrözi.

(15) Az európai szemeszter keretében a Bizottság elkészítette az euróövezet egészének gazdaságpolitikájára vonatkozó elemzését is. Ezen elemzés alapján a Tanács külön ajánlásokat adott ki azon tagállamok számára, amelyek pénzneme az euró. Hollandiának az említett ajánlások teljes körű és megfelelő időben történő végrehajtásáról is gondoskodnia kell,

AJÁNLJA, hogy Hollandia 2015–2016-ban tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. Mozdítsa el az állami kiadásokat a K+F terén történő beruházások támogatása felé, és dolgozzon ki a K+F-re irányuló magánkiadások javítását célzó keretfeltételeket, hogy megállítsa a K+F-re fordított állami kiadások csökkenő trendjét és fokozza a gazdasági növekedés potenciálját.

2. Gyorsítsa fel a jelzáloghitel-kamatok adóból való leírhatóságának csökkentését, hogy kisebb legyen a nem produktív eszközökbe való befektetés adóügyi ösztönzése. Gondoskodjon piacorientáltabb árszabási mechanizmusról a lakásbérleti piacon, és a szociális lakáspiacon még inkább igazítsa hozzá a lakbéreket a háztartások jövedelméhez.

[10] Az 1466/97/EK tanácsi rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.

3. Az aktív kereső időszak első éveiben lévők számára csökkentse a nyugdíjrendszer második pillérébe befizetett járulékok szintjét.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök